

1882-02-11

þÿ • ¼ ¬ , ç ¼ µ ½ ì Ä¹ Ä ç À µ Á⁻ ” · ¼ ± Á Ç
þÿ ½ - ç ½ À ç » Å , Á ® » Å Ä ç ½ ½ ç ¼ ç Ñ Ç

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11281>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Επισημασθέντα, εν ταις τάξεσι της Κύπρου εκάλει είνε. Εν τρις κούριαις...

Από τής ουδεμίαν ανεμεύοντων τῶ Σαντάργ Γραφετώ και Τυπογραφίας...

Εμαδόμεν ὅτι τὸ περὶ Δημάρχων νέον πολυβούλητον νομοσχέδιον, ὅπερ ἐχάλκευσαν οἱ ἐν τῷ ξυλίῳ παλατίῳ ἀποτελοῦντες τὸ λεγόμενον νομοθετικὸν συμβούλιον, ἀναστέλλεται. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ εἰδησις αὕτη ἐχηται ἀληθείας καὶ ἂν οἱ ἐν Κύπρῳ περὶ τὸν Μ. Ἀρμοστήν Σόλωνες καὶ Λυκοῦργοι ἐνόησαν ὅτι καὶ τὸ νέον αὐτῶν ἐξάμβλωμα εἶδει νὰ ριφθῆ, ὡς τόσα ἄλλα, εἰς τὸν καιᾶδα. Πολλὰκις ἐγράψαμεν καὶ διεκηρύξαμεν ὅτι ὁ τόπος δεῖται νομοθετικῷ σώματι προεργομένου ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ γινώσκοντος τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ὅπως ἐν γνώσει τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν...

προδημοσιεύωσιν ἐν νομοσχεδίῳ πᾶσαν ἐπιταγήν πρὶν ἢ αὕτη γένηται νόμος, μέλλον νὰ λειτουργῆ ἐν τῷ τόπῳ; Τὰ δημαρχιακὰ ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον κάρῶν διατελοῦσιν ἐκρυμμα, ὥστε δὲν εἶναι μεγάλη ἡ ζημία ἂν ἡ ἐκρυμμένη αὕτη διαρκέσῃ ἐτι ἐπὶ ὀλίγον, προκειμένου νὰ διορθωθῶσι καὶ διευθετηθῶσι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν τσοῦτων ἄλλων, ἂν τὸ Σέβιστόν ἐν Λονδίῳ ὑπουργεῖον εὐδοκῆσῃ νὰ ἐπίδη ἱλεῖω ὄμματι ἐπὶ τῶν μετριότητων αἰτημάτων, ἃ ὁ τῆς Κύπρου λαὸς εὐτεβάστως παρ' αὐτοῦ ἐκλιπαρεῖ. Ὅ ταχθεὶς πρὸς ἐναρξὴν τῶν μεταρρυθμίσεων καιρὸς ἔσται, τὸ ὑπαρξέον ἀκρίβως...

τῶν βαρβαρικῶν πίσεων, μετ' ἐκτάκτου παλμοῦ συνησθάνθημεν τὴν ὡς ἀγγέλων χαρᾶς ἔλευσιν τῶν Ἐγγλων εἰς τὴν νῆσόν μας. Προσῆλθον εἰς τὰς ἀκτὰς ἡμῶν οἱ ἀτρήματοι ναυτικοὶ τῆς Μ. Βρετανίας, ἀνεπέτασαν τὰς σημαίας των εἰς τὰ τουρκικὰ φρούρια καὶ συνεπετάσθη βαθυμὸν καὶ ἡ ἡμετέρα ἰδέα πρὸς τὴν παθητὴν ἐλευθερίαν. Πλὴν καταπεπληγῶμενοι ἐκ τῆς τῆς ὀμότητος τῶν Ὄθωμανῶν, δὲν ἐπιστεῦομεν ἅπαντες ἀμέσως ὅτι τοῦτο ἔσται ἡμῖν ἀμεστος ἐλευθερία. Τινὲς μὲν ἐνεδίδον εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, ἔτεροι ὁμῶν, ἐχαρακτήρισαν τὴν μεταβολὴν α. μείζονος τυ-

κόσμον ἅπαντα. Τὰ τῶν παρέδρων πρόσωπα ἐκλέγονται παρὰ τὸν νόμον ἢ διορίζονται ἀνευ ἀναλογίας τοῦ ἐν τῇ νῆσῳ πληθυσμοῦ. Τὰ δημαρχιακὰ συμβούλια ὑπεχώρησαν πρὸς τὰς αὐθαιρεσίας καὶ μόνον πρόεδρός τις ἐν τῇ σκηνῇ τῆς πολιτείας παριστὰ πρόσωπον ὅτε μὲν πολίτου, ὅτε δ' Ἐγγλου συναναγκωννύμενος τοῖς ξένοις καὶ ταῖς μακρὰν ἡμῶν κατανοήτας τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἐξασθένειν. Ὁ Μ. Ἀρμοστής τότε ὑπέσχετο τὴν τήρησιν τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου ὁμιλῶν παρρησίᾳ οὐ μόνον τοῦτο δὲν ἐξεπληρώθη, ἀλλὰ καὶ πῶγωνες ἀμέσως ἴσα κατεβίβασθησαν κα-

καὶ καὶ τὰ τῶν νῆσιων συμφορὰν, ὅπερ θέλει, ὡς εἶδος, συνεπαγαγεῖ καὶ τὴν προαγωγήν τῶν τῆς Κυβερνήσεως ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις συμφερόντων. Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθησαν ἐπιτροπαί, συνετάχθησαν, ὑπεγράφησαν καὶ ἐπεδόθησαν παγκύπριοι ἀναφοραὶ, συνεζητήθησαν πλέον ἢ ἅπασι τὰ περὶ τοῦτου μετὰ τῶν διοικούντων ἡμᾶς, ἠλιθίζομεν δὲ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ παραστάσεις καὶ δικαίαι ἡμῶν αἰτήσεις θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὅφει ὑπὸ τῶν φιλανθρώπων ὑπουργῶν τῆς Σ. Ἀνάσσης, ἀφοῦ ἡ ἀγγλικὴ ἀρχὴ αὐδὲν, ἀπολύτως αὐδὲν, θέλει ζημιωθῆ πάλιν. Δὲ πλείστα ἀρεσθίσειται ἐπιθετεῖν εἰς τὴν ἀλλοτρίαν τῶν...

ἡμῶν τῆς παρούσης οὐ Κυπριῶν λαός, καραδοκεῖ τὴν ἐκ Λονδίνου ἀφιεζόμενῃν βελτίωσιν τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἣν μοιραίως κρατοῦσιν ἐν καχεζία οἱ νῦν ἄρχοντες αὐτοῦ, ὑπ' ἀνεξήγητου πρὸς αὐτὸν δυσμενείας κατεχόμενοι. Ναὶ τὴν περὶ δυσμενείας τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχόντων ταύτην ἰδέαν ἡμῶν πολλακις ἀνεπτύξαμεν ἐν μακροσκελέσιν ἀρθροῖς, δυστυχῶς δ' αὕτη ὁσημέραι ἐπιρρύννεται παρ' ἡμῖν καὶ ὁμῶς μία τις τῶν πολλῶν ἐπιρρώσεων χρησιμευεὶ καὶ τὸ ἐν μακαρία τῇ λήξει περὶ Δημάρχων νομοσχέδιον. Οὐδὲν λοιπὸν ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀγαθὰν περιμένωμεν, διότι μακρὰ πικρὰ πείρα εἶδον ἡμᾶς ἀκρίβως ὅτι αὐ-

καὶ κυριαρχίας ὡς ὄνειρον διατρέχον. Ἔβλεπε τούτο, ἐλεγέ τις τῶν παρ' ἡμῖν, νὰ γελά τις, εἶνε καὶ νὰ θαυμάζη, θεώμενος τὴν μετὰ θάρρους προέλευσιν τῶν Ἐγγλων εἰς τὰ Ὄθωμανικὰ φρούρια." Δὲν ἠδυνήθη τις τῶν παρ' ἡμῖν νὰ νοήσῃ ἐκτοτε τὸ πνεῦμα τῆς ἀλλοτρίου ταύτης κατακτήσεως. Ὁ Πασῆς καὶ ὁ πρὸς τοῦτο ἐκτακτος τῆς Τουρκίας ἀπεσταλμένος καὶ οἱ Καϊμακάμα μόνον κατεβίβασαν τὰς Τουρκικὰς καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀνύψωσαν ἀνευ αἰδοῦς τὰς Ἀγγλικὰς σημαίας. Ἦτο καὶ τοῦτο ἄρα γε ἀπόρροια τοῦ Ρωσοτο-ρικοῦ πολέμου; Ὁ χείμαρρος τῶν πολέμων ταύτων κατεβίβασεν εἰς τὰς...

νῶν, ἀρχαίως προεβλήθησαν πρὸς τὴν ἡθὴ φράν ὑποβλήθεντες εἰς τὴν τῶν κοινῶν καταδικὴν ἀνευ εὐλογῶ φανοῦς αἰτίας. Αὐθαιρεσίαί τότε μέγιστα τῶν ὑπαλλήλων καὶ νέα σχέδια ἐπέσαν τὸν λαὸν τῆς νῆσου. — Ἐκπληττομένων διὰ ταῦτα ἡμῶν καὶ ταραττομένων, ἐκινήθη ἡ περιεργὸς δική, καθ' ἣν ὁ Φίλιππὸς ἐκείνος ἐδικάζεν ἐπὶ ἐβδομάδας τὸν τότε διοικητὴν Λεμησοῦ καὶ τὸν νῦν Ποιμενάρχην τῶν Κιτιέων, κινήσας τὸν θαυμαστὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Μετὰ τὴν δίαν ἐκείνην ἐμετριάσθη τὸ ὑφὸς τῶν Ἐγγλων ὑπαλλήλων καὶ ἡ πρωτοφανὴς καὶ παράτυπος ἐκείνη αὐστηρότης ἐξέλειπτο, καὶ αἱ ἐπιδοματίζοντες...

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἀναγέλλεν ἡ ἡμεῖς τῆς τεταρτίας Ἰουλίου τοῦ 1873 καὶ σκηνάειται ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἡ ἐπίσημη τῆς Διοικήσεως. Κατεβίβασθη ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπὶ τῆς ἀναρῆσει Τουρκίας καὶ ἀσκησέντες τότε ἐκ...

ἡμῶν τῆς παρούσης οὐ Κυπριῶν λαός, καραδοκεῖ τὴν ἐκ Λονδίνου ἀφιεζόμενῃν βελτίωσιν τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἣν μοιραίως κρατοῦσιν ἐν καχεζία οἱ νῦν ἄρχοντες αὐτοῦ, ὑπ' ἀνεξήγητου πρὸς αὐτὸν δυσμενείας κατεχόμενοι.

Ναὶ μὲν ὄρωμέν τινας τῶν Ἐγγλων ἐνταῦθα διοικούντας, πλὴν αἱ βάσεις τῆς διοικήσεως εἰσὶν ὡς πάλαι σκληραὶ ἡμῖν καὶ φέρων τῇ Τουρκίᾳ ἢ Ἀγγλίᾳ ἀποτινύουσα, δὲν ἀνατάται ἕως σήμερον ἐνταῦθα νὰ διαπραχθῇ τι φαίνεται, ἀνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Τουρκίας. Ὁ Καὶ τῆς ἐπισημασθέντος ἐπιρροίας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναρῆσει Τουρκίας καὶ ἀσκησέντες τότε ἐκ...

καὶ ἐν τῆς παρούσης οὐ Κυπριῶν λαός, καραδοκεῖ τὴν ἐκ Λονδίνου ἀφιεζόμενῃν βελτίωσιν τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἣν μοιραίως κρατοῦσιν ἐν καχεζία οἱ νῦν ἄρχοντες αὐτοῦ, ὑπ' ἀνεξήγητου πρὸς αὐτὸν δυσμενείας κατεχόμενοι.

καὶ ἐν τῆς παρούσης οὐ Κυπριῶν λαός, καραδοκεῖ τὴν ἐκ Λονδίνου ἀφιεζόμενῃν βελτίωσιν τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἣν μοιραίως κρατοῦσιν ἐν καχεζία οἱ νῦν ἄρχοντες αὐτοῦ, ὑπ' ἀνεξήγητου πρὸς αὐτὸν δυσμενείας κατεχόμενοι.

Ἐπέπρωτο λισπὸν ἡ ἐπιστολή...

νήτος αντί να ἴδῃ βελτίονα τύχην, ἀντί να αἰσθανθῇ ἐν ἐαυτῇ λειτουργῶν τὸ ὑψίστημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσοπολιτείας καὶ να ὀδεύσῃ ὑπὸ τὸν κεντρικὸν ἀποκτικῶς τὴν ὀμαλὴν γαλλικὴν τοῦ ἀγαθοῦ, τούτων να ὑφίσταται πρωτοφανῆ κολοσσάτα εἰς τὴν εὐδαίμονιαν αὐτῆς καὶ ἤδη τῶ μὲν συμβουλία τοῦ Ἰδαρέ ενεκεν τῆς κακίστης τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς, ενεκεν τῆς αὐθαιρέτου θελήσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στοιχείου ἀπὸ δύο ἐτῶν κρατοῦνται ἀπονενεκρωμένως πρὸς περικύβητον ζυμῆς τῶν γεωργῶν καὶ σύμπαντος τοῦ Κυπρίου λαοῦ, τὰ δὲ Δημαρχεῖα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐν παρανόμῳ διατηρήσει τὰ μὲν διατύρονται ἀνευ προεδρῶν, τὰ δὲ ἀνευ συμβούλων ἢ παρεδρῶν καὶ πάσχουσιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως περίπου τῆς κατοχῆς.

Ποῦ τῆς Τουρκίας εἶδομεν ἀποκοπήν τῶν προϊόντων τόσον βαρεῖαν καὶ ὀλλήρην τοῖς γεωργοῖς ὡς τὴν ἀποκοπὴν τοῦ 1881 ἢ ἀγνωστοῦν τίνες ἀπέκοψαν; Ἐν τίνι θέλει οἱ πολλὰ εἰδότες ἐκεῖνοι ἐξετίμησαν ἀνευ Ἰδαρέ τόσον ἄδικα πρὸς ἡμᾶς;

Γνωρίζομεν τὰ ἐλλείμματα τῶν Κυπριακῶν προσόδων, πλὴν ἀγνωστοῦμεν τὴν πρὸς τοὺς εὐαριθμούς ὑπαλλήλους ἀμέτρητον δαπάνην. Τὸ Κυπριακὸν ταμεῖον εἰδημένον ἐως τῆς ἐπιπέρας τῆς ἀποκοπῆς τῶν Κυπριακῶν προϊόντων, δὲν ἠδύνθη ν' ἀνδρῆσῃ εἰς βαρεῖας καὶ ἀσυνθήκεις δαπάνας ξένων προσώπων εἰδημένων να καλυμθῶσιν εἰς τὸν πλοῦτον μεγάλου βασιλείου. Ἀποροῦμεν πῶς εἶπον να φυλάξωσι τὰ ἔθιμα καὶ τὰ καθεστῶτα τοῦ τόπου καὶ δὲν ἐπρόσεξαν να τηρήσωσιν οὐδὲ τὸ κυριώτερον, τὴν ἀφράλειαν καὶ περιποίησιν τοῦ θαλασσινοῦ τῆς νήσου. Ἀντὶ τούτων λοιπὸν φαίνεται εἰς τὰ παρελθόντα τρία ἔτη τῆς κατοχῆς πρὸς διάρθρωσιν τοῦ λάθους τούτου καὶ τῆς εἰρημένης ἀπρυσείας, ἐδέχθη ἀσκόπως να πιεσθῶσι τὰ θαλάσσια τῶν Κυπρίων ἐμπόρων καὶ γεωργῶν διὰ προσθήκης νέων φόρων καὶ βαρεῶν ἐπιπέρας τῶν προϊόντων. Ἀλλ'

ἡ ἀπερισκεπτος καὶ ἀλιγόπειρος ὁμᾶς ὀδηγῶν ἀνθρώπων οὐς αἰζοῦσι να συμβουλευόνται εἰς ἕκαστον θῆμάτων ἀείποτε οἱ Ἄγγλοι. Τὸ σφαιερὸν δὲ τοῦτο σύστημα τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλων ὑπαλλήλων ἀπορρέον ἐκ τοῦ φόβου τῆς ἐαυτῶν ἀπαρίας συνεπάγει δυσάρεστα ἀποτελέσματα ἀναλόγως τῆς δυσμενείας τῶν ἐρωτώμενων. Ἐὰν ρίψωμεν βλέμμα εἰς τε τοὺς διορισμούς τῶν δικαστῶν ἢ τῶν συνέδρων αὐτοῖς, διακρίνομεν ἀμέσως τὸ ἄστοπον τοῦ συστήματος τούτου. Ἐπεδημοῦμεν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς πλείονα

τῶν ὄσων ὀρώμεν μᾶλλον δὲ λυσιστλή καὶ δραστικώτερον ἐπενεργοῦντα ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς σώματος τοῦ Κυπρίου λαοῦ. Ἀντὶ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν ταύτης ἀνεβλάστησε τὸ πείσμα καὶ ἡ ἀντιπάθεια μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος φύλου τῆς νήσου. Ἐγεννήθη τὸ κακὸν ἐν τοῖς παραλίοις καὶ ἤδη ὀρηκτικῶς ὀρώμεν αὐτὸ βαῖνον καὶ εἰς τὰ μεσόγεια.

(ἔπεται συνέχσια.)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁ «Cyrus Herald» ἐπανερχόμενος καὶ αὐθὶς εἰς τὴν πρό τινος ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» δημοσιεύεισιν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ Σ. Ἐπουργεῖον τὴν φέρουσιν ὑπογραφήν «Εὐαγόρας φιλαλήθης», ἀποκαλεῖ τὸ ὕψος αὐτῆς ἀσεβές καὶ αὐθαδές (3), καί περ δὲ λέγων ὅτι θεωρεῖ ἀνάξιον τοῦ κόπου να ἐνδιατρίβῃ περὶ τοιαῦτα φληναφήματα () ἐπίσεικτιῶντος ἐπιστολογράφου, ἄπερ τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ βεβαίως ἀποδοκιμάζει (3), οὐχ ἤπτον ὁμῶς ἀφιεροῖ μίαν ὀλόκληρον αὐτοῦ στήλην εἰς ἀναλύσιν τῆς ἐπιστολῆς, συμβουλεύει δ' ἐν τέλει τῇ Κυβερνήσει ἵνα θῆ τέρμα εἰς τὴν τοσαύτην ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, χαλιναγωγοῦσα δ' Ἐπιταγῆς τινος τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου τῶν ἐγγράμων τίποτι Σημείωσι, να διακ, τοιαύτη Ἐπιταγῆ τῶ γεννάδα «Cyrus Herald» διότι θέλει ἀφεθῆ αὐτῷ ἐλευθερον τὸ στάδιον τοῦ πλέκειν τοὺς πανηγυρικούς του ὑπὲρ τοῦ καθεστῶτος φαύλου συστήματος· πλὴν «Ἀρχαδίην αἰτεῖ, μέγα αἰτεῖ, οὐ δοθήσεται αὐτῷ πολλοὶ γὰρ οἱ ἀποκωλύοντες».

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἐπιτιθεμένη κατὰ τοῦ «N. Κιτίου» δι' ὅσα περὶ τοῦ νέου νομοσχεδίου περὶ Δημαρχεῖων ἔγραψε, θεωρεῖ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὡς αὐτόδηρημα ἀριστοτέλχημα; εὐλόγητος δ' ὁ λόγος· οἱ ἐκδόται αὐτῆς θὰ ἐλπίζωσι βεβαίως ὅτι διὰ τοιούτου νομοσχεδίου θὰ ὑπάρχη τις πιθανότης τοῦ να ἐκλεχθῆ τις αὐτῶν ὡς Δημάρχος.

Τὴν Δευτέρην ἀπέθανε καὶ τὴν Τρίτην ἐτάφη νεαρὸς τις στρατιώτης τοῦ ἐνταῦθα 35 τάγματος. Αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ στρατιώτου τούτου εἶναι, δυστυχῶς, ἡ μὲν. Ὁ «Cyrus Herald» ὑποπτεύει ὅτι τὸν θάνατον τοῦ ρηθέντος στρατιώτου προῦξένησεν ἡ «καϊότης» τοῦ ποθέντος ποτοῦ καὶ συμβουλεύει τῇ Κυβερνήσει να ἐξετάσῃ ἐπισταμένως περὶ τῶν πωλουμένων ποτῶν μήπως ἐν αὐτοῖς ὑπάρχωσι μεμυγμένα ἐπιβλαβεῖς οὐσίαι. Ἡμεῖς ὀροῦμεν ὅτι ἡ ποσότης καὶ οὐχ ἡ «καϊότης» ἐπὶνεργεῖ τὸν θάνατον

τῷ ἀτυχῇ στρατιώτῃ.

Οἱ τοὺς ἐκ Κορφῆς χωρικούς αἰκίσαντες ζαπτιέδες, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ, ἐκασθέντες πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ταβῆ καὶ ἀποδειχθέντες διὰ μαρτυριῶν ἐνοχοί, κατεδικάσθησαν εἰς μὲν εἰς διμηνον, τρεῖς δὲ εἰς τριακονθήμερον φυλάκισιν ὁ εἰς δὲ ἠθωώθη. Ὁ ὀθωμανὸς μουλαζιμης προσεπάθησεν, ὡς ἐμάθομεν, διὰ ψευδομαρτυριῶν ν' ἀθωώσῃ τοὺς ζαπτιέδας καὶ να ἐνοχοποιήσῃ τοὺς δυστυχεῖς χωρικούς, χάρις ὅμως τῷ ὑποδιοικητῇ κ. Θωμῶνι καὶ τῷ ἑλληνι παρεδρῷ κ. Δ. Φραγκοῦδῃ οὐδὲν κατώρθωσεν· ἀλλ' ἐπρεπε, φρονούμεν, να τιμωρηθῆ αὐτὸς τε καὶ ὁ ὑπ' αὐτοῦ παρουσιασθεῖς ψευδομάρτυς.

Ἀντὶ τοῦ τῆς Κύπρου γενικοῦ λογιστοῦ κ. Μσιε ἀναχωροῦντος ἐκ Κύπρου, διωρίσθη ὁ τῶς διευθυντῆς τῶν τελωνεῶν κ. Γορβ. Ὁ ἐν Λεμησσῷ δὲ διευθυντῆς τοῦ τελωνεῶν κ. Γ. Πιερίδης διωρίσθη προσωρινῶς, ὡς ἐμάθομεν, ὡς μεταφραστῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀντὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος κ. Καραβία.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα ἐπεκύρωσε τὸν εἰς τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον τῆς Κύπρου Ἰωάννην Ἰωάννου ὡς ἀνεπίσημου μέλους ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Οἰκονομίδου· ὁ διορισμὸς οὗτος ἰσχύει ἐπὶ δύο ἔτη. Πότε λοιπὸν θὰ εἰσαχθῶσιν αἱ πολυθρόνητοι μεταρρυθμίσεις, ἅς μετὰ τοσοῦτων παλμῶν καρδίας ἀναμένομεν;

Ἐκ Μόρφου ἐλάβομεν διατριβὴν καθαπτομένην τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκεῖνην ὑπαλλήλου τῆς Μητροπόλεως Κερυνείας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ ἐπαξίως ἀρχιερατεύων τῆς Κερυνείας θέλει ἐπενέγκῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν μετ' ἀκριβοῦς τῶν πραγμάτων ἐξετάσει, ἵνα μὴ διασφρητῆ τὸ τοῦ κλήρου ἡμῶν ὄνομα.

Ὁ ὡς Πάριου τῶ «Cyrus Herald» ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος ἐξ ὅσων περὶ τινος ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» περὶ αὐτοῦ ἐγράφησιν, κατηγορεῖ τῆς «Ἀληθείας» ὡς ἀδίκως κατ' αὐτοῦ ἐπιτεθείσης, εἶναι δ' ἔτοιμος, λέγει, ἐν πάσῃ στιγμῇ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅσα ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης γράσει. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν καὶ αὐθὶς τὸν γεννάδα τούτου διατῆ να συνυπογράψῃ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων Παρῶν τὸ ἐγγράφον ἐκεῖνο, δι' οὗ παρίστατο ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐν Κύπρῳ αὐτὸ τοῦτο ἀνυπόφορος; Ἐπιπέδη δὲ ὁ Κύριος οὗτος καταγίνεται ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ἑλληνι-

κὴν Ἱστορίαν καὶ θέλει να διδάξῃ ἡμᾶς ὅτι, ἀφοῦ καυχώμεθα ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ καταγωγῇ ἡμῶν, ἐφείλομεν να ὀμολογήσωμεν ὅτι ὡς οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐδειχθησαν ἀγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῶν Ἀριστείδην, Θεμιστοκλῆ καὶ Σωκράτη, τοὺς μὲν δύο πρώτους ἐξοστρακίσαντες τὸν δὲ τρίτον θανατώσαντες, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ τῶν ἑλλήνων ἀπέγονοι φρασκόμεθα να ὀμῶμεν ἀγνώμονες πρὸς τὰ τόσα εὐεργετήματα τῆς παρουσίας ἡμῶν Κυβερνήσεως, συνιστῶμεν αὐτῶν καὶ τὸ περὶ Ἐριάλτου μέρους τῆς Ἱστορίας, ἀρῶν αἱ ἐπιπέρας ἐγνωμοσύνης τῶν προγόνων ἡμῶν μέρος τῆς Ἱστορίας ὑποδείξαντες αὐτῷ ἡμελησαν να τῷ ὑποδείξωσι καὶ τοῦτο, ἐσμὲν δὲ βεβαίοι ὅτι ὁ κ. Δημητριάδης λίαν ὠφέλιμα μαθήματα θέλει ἀρυσθῆ ἐκ τοῦ περὶ Ἐριάλτου μέρους τῆς Ἱστορίας.

Ὁθωμανὸς κλέπτης, διὰ ρήξεως ποιήσας κλοπὴν καὶ καταδικασθεὶς διὰ τοῦτο εἰς φυλάκισιν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ταβῆ κατόπιν ὄλων τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, περιφέρεται ἀπὸ πολλοῦ ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς Λεμησοῦ γαυριῶν καὶ λέγων ὅτι δὲν εἶναι ἐν τῇ φυλακῇ διότι ἐκαμεν ἐφεσιν!!! Τί ἀρμύζει εἰς τοιαῦτα δικαιοσύνη, ὅπως μὴ βασιλευσῆτε;

Ὁ ἐκ τῶν δύο ἑλλήνων παρεδρῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ταβῆ κ. Ἡρακλῆς Μιχαηλίδης ἔδωκε τὴν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης παραίτησιν του, ὥστε ἤδη εἰς μόνον ἑλλήν δικαστῆς ἐνταῦθα ὑπάρχει ἀπέναντι τοῦ ὀθωμανῶν, τοῦ Καδῆ ἔχοντος μάλιστα δύο ψήφους.

Ἐκτὸς τοῦ προδημοσιευθέντος ἐν τῷ «Cyrus Herald» εὐχαριστήριου πρὸς τὸν ἀπελθόντα διοικητὴν Ἀμμοχώστου λοχαγὸν Ἰγγλῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Ἀμμοχώστου, ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε καὶ ἕτερον ἐν τῷ παρελθόντι αὐτῆς φύλλῳ τῶν κατοίκων τῆς Ἀμμοχώστου εὐχαριστήριον πρὸς τὸν ἀπελθόντα διοικητὴν Ἀμμοχώστου, ἐν εἰς ἁρμύζειται ἡ ἀμετρητὴ δικαιοσύνη καὶ εὐθύτης τοῦ κ. Ἰγγλῆς, ὅστις κατὰ τὸν μακρὸν τῆς διαρκείας αὐτοῦ χρόνον καταρτίσθη να προσκτιθῆσθαι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν γνωμοσύνην συμπάντων τῶν κατοίκων τοῦ διαμερίσματος. Ἐπιπέρας τῷ ἡμῖν ἢ ἐν λόγῳ ἀγγλικῆ συνειδήσεως να ἐκφράσωμεν ὑπονοίας περὶ τῆς γνησιότητος ὄλων ταυτῶν τῶν εὐχαριστηρίων.

Τὰ φύλλα αἱ γὰρ καὶ αἱ ἐπιπέρας

χαί εξακολουθούσιν ἐν τῇ ἡμετέρῃ νήσῳ.

Οἱ φυλακισθέντες Ζαπτιδῆδες, περὶ ὧν ἀναφέρομεν ἀνωτέρω, ἐμάθομεν ταύτῃ τῇ στιγμήν ὅτι ἀπεφυλακίσθησαν ἐφεσιβαλόντες τὴν ἑαυτῶν ὑπόθεσιν!!! Θὰ τσουρουτέψῃ, πιστεύομεν, καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΟΙΝΩΝ ΕΝ ΒΟΡΔΙΓΑΛΟΙΣ [BORDEAUX]

Διὰ τοῦ παρόντος εἰδοποιεῖται τὸ Κοινὸν ὅτι πάντες αἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ παραμιστρώσῃσι οἰνοπνευματικῶν οἴνου καὶ οἰνοπνευμάτων εἰς τὴν ἐν Βορδιγάλαις Ἐκθεσιν παρακαλοῦνται ἵπως στείλωσι γραπτῶς, τὴν 3)15, ἢ πρὸ αὐτῆς, τοῦ τρέχοντος μηνός, πρὸς τὸν Ἐπίτιμον τῆς ἐν Λεμησσῷ Ἐπιτροπῆς Γραμματέα τὸν ἀριθμὸν τῶν φιαλῶν ἃς σκοποῦσι νὰ ἐκθέσωσι.

Οἱ ἐκθέται θέλουσι τοποθετῆ τὰς φιάλας των ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἐν δωματίῳ παραχωρηθέντι ἐπὶ τοῦτο παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημαρχεῖου.

Ἐν Λεμησσῷ 27)8 Φεβρουαρίου 1882
ΧΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ.
Ἐπίτ. Γραμματεὺς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Βουλὴ ἀπέκρινε κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἠγετῆρος τῶν ἐπιτελεστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν μετὰ τὴν Μυστῶν ἢ Σαραγέβου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Διτροποῦ γαρίας ἐψήφισαν τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως αἰτηθεῖσαν πίσωσαν ἐξ ὧν ἐκατομ. φιορινίων πρὸς καταβολὴν τῆς ἐπαισάσειας. — Αἱ Ἀγγλικαὶ Βουλαὶ ἠνέψαξαν τὴν 8 Φεβρουαρίου. — Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἠνέψαξε τὴν 18]30 Ἰανουαρίου ὁ βασιλικὸς λόγος ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως· μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν παρήσαν ἢ οἱ ἐκ τῶν νέων ἐπαρχίων δύο Ὀθωμανοὶ βουλευταί. — Τὴν 20 Ἰανουαρίου ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Ὀλγα ἔτεκεν ἄρρεν, ὄπερ ὠνομάσθη Ἀνδρέας· οἱ κικανοποιημένοι κανονοβολησμοὶ ἀνήγγειλαν τὸν τοκετόν. Ἡ βασίλισσα ἢ ὁ νεογεννηθεὶς βασιλοπαις διακρίνεται ἐν ὑγιείᾳ.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἀληθείας.»
Οὐδεὶς λαὸς ὑπὸ τὸ κανὼλεθρον

τῆς μελλανύμφου τῶν εἰρη...
[ἀκαταστάσις]
Ἡ ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT
GOURDY
(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ
ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)
(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡχοῦ φύλλου.)
III
Οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ ἠδύνατο νὰ εἰπωσιν ὅτι οὐρανὸς ἢ γῆ συμπροσέθεν ἐν Κύπρῳ ὡς ἐκ γυνήσιν τῆς ἡδονῆς αἰ. Ἐν ἀρχαῖς τὰ εἶδη τῆς γῆς ποτὲ τὸν πλάτων, ἢ περιουσιάζων περὶ ἀνακτῆς ἠδονῆς, τὸ κλίμα προδίδει τοὺς

πόσασιν σημείον τι εἰς ὃ ὀφείλει ν' ἀφιππεύσῃ ὁ εἰς αὐτὴν ἐφιππος εἰσερχόμενος μελλάνυμφος ἢ ἐγγύς πῦρ τοῦ σημείου τούτου καθήμενοι πολλοὶ τῶν κατοίκων, ἀναμένουσιν αὐτὸν (τὸν μελλάνυμφον) τὸ μὲν ἴν' ὑποδεχθῶσι, τὸ δὲ ἴν' ἀφιππεύσωσιν αὐτὸν ἄκοντα, ἂν οὗτος ἀρνηθῇ νὰ πράξῃ ταῦτο ἔκων ἢ ἐπεσθῇ οὔτε ἀναμένοντες ἢ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσὶν ἔξω φρενῶν. συνήθως, ὡς θύοντες προηγούμενος τῷ Βάκχῳ, ζῆτο ὅσι νὰ παραβῶσι τὰ δικαιώματα τῆς κακίης μὲν, ἀλλ' ἀνέκαθεν δυστυχῶς ἐπικρατούσης ταύτης συνηθείας, τῶν μὲν προσπαθούντων νὰ προσχωρήσωσι τὸν μελλάνυμφον ἐφίπποι, ἔσω ἢ δύο βήματα πέραν τοῦ σημείου, τῶν δὲ ἴν' ἀφιππεύσωσιν αὐτὸν ἔσω ἢ δύο βήματα πρὸ τοῦ, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἀφήσωσιν αὐτὸν νὰ προβῇ πέραν τούτου.

Ἐρχονται λοιπὸν κατὰ συνέπειαν τὰ δύο διμαχομένα μέρη εἰς λόγους, ἀπὸ τῶν λόγων μεταβαίνουσιν εἰς ὕβρεις ἢ ἀπὸ τῶν ὕβρεων εἰς συμπληκτικὴν ἐνοπλον (ὄπλα λέγοντες ἐνοοοῦμεν ξύλα ἢ ρόπαλα) ἢς τ' ἀποτελέσματά εἰσι φορέματα ξεσχισμένα, χεῖρες ἢ πόδες ἐξερωμένοι, κεφαλαὶ καθημαγμένα ἢ τὰ τούτοις παραπλήσια.

Πολλάκις μάρτυς αὐτόπτης παρέστη πολλῶν τοιούτων, ἀλλὰ ἢ ἐσχάτως εἰς Μυριανθοῦσαν ἐνρίσκόμενος, ἔμαθον ὅτι τὴν 27 τοῦ λήξαντος Δεκεμβρίου [Κυριακὴν

ουτίναν ὁ νυμφίος ἦν ἐκ Καμινουρίων, μικρῶν δὲ ἐγένετο φόνος, διότι ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς παραφόρου ραπαλομαχίας ἀνάγωγός τις Τροισελαιώτης κατενεγκὼν κατὰ τῆς κεφαλῆς Καμυναριώτουτινός (τοῦ αὐτοῦ ἐννοεῖται φυράματος) θανατηφόρον τι ρόπαλον ἢ ἐπενεγκὼν βαρύτατον ἢ σχεδὸν θανατηφόρον τραῦμα [ἐγένετο κατάγμα τοῦ κρανίου] ἔρρηξεν αὐτὸν ἀναίσθητον ἢ σχεδὸν νεκρὸν. Ἡ ἀχρитуδὲ ἀμφιροπῆς νίκη ἔρρηξε πρὸς τοὺς Τροισελαιώτας, οἵτινες βία τὸν νυμφίον ἐκ τῆς ἡμίονου κατακρημνίσαντες, πολλὰς πληγὰς ἐπέθεντες καὶ ἀπὸ νυμφιοκόλιστον εἰς βακένδυτον μεταβαλόντες, ἀπέστειλαν κακῶς ἔχοντα καὶ μονονοχὶ ὡς ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐβλήθη, εἰς τὰ ἴδι

Κυπρίους εἰς ζωὴν ἠδυσθαίεας. Οἱ χεῖ μῶνες εἰσὶν ἐνκρατοὶ ἢ χίων οὐδέποτε καλύπτει τὰ πεδία ἢ θερμοκρασία κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν τοῦ ἔαρος κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν αἴμα τοῦ Μείου ἐπιπλέοντος, ἢ χλοὴ κικρινίζει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀχρὶς θέρους, οἱ ὕψοι δὲν ὀρσιζοῦσι τὴν γῆν. Εἰς τὸ τῶσιν κεντρικῶν τῆς Κύπρου κλίμα ἢ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ὀργάνων εἰσὶν πωσις τοῦ θάλαττος ποικίλλει μάλλιν κατὰ λόγον τῆς ὑψότητος τοῦ αἰέρος ἢ κατὰ λόγον τῆς θερμοκρασίας αὐτῆς ταύτης. Ὅταν τὸ θάλαττος ᾖ ὑψηλὸν, καλεῖται ἐπαχθετατόν. Οὗτο σοφὸς τῆς Λάρινας Ἰατροῦς, ὁ κ. Foblant, παρέστη ἀνὰ πῶσαν πρῶταν τὸ ὑψόμετρον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς θερμομέτρου, ὡς εἶδον μὲν ἐν ἑαυστῇ. Ἡ καλλοπὴ τοῦ αἰέρος τῶν τυγχάνει ἐν ἡμετέροις ἀνατολῆς πρὸς τὴν τῆς γῆς. Οἱ ἀετχλοῦδες τῶσι κικρηται γενικῶς χλοερὺς ἀχρὶς, ἢ π' ἐναντίας ἐν τῇ ἀνατολῇ, ὁ ἀνχιμῆρος ἀεθρὸς διὰ τῶν πεδίων δεικνὼν κατασρέφει

πῶσαν βλάστησιν, ἀλλ' ὡσαύτως ὁ αἰέρος οὗτος, σπανίως διαφανέας, ἀναδείκνυσι τὸν οὐρανὸν ἀπαράμιλλως περικαλλῆ. Ἐν τοῖς θορσκευτικῶς τῶν ἀρχαίων παραπτώμασιν, ἐν τῶν μάλλιν συγγνωστικῶν τυγχάνει τὸ τῶν Φοινίκων, οἵτινες ἀνέκοντες τὸν οὐρανὸν θύλον λίαν ἀγνοῦσιν ὅπως ἐξήρηται ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς κόσμου, ἐξέλαβον τοὺς ἀστῆρας ὡς θεαύτητας.

Πρὸς ἀντιπᾶσαισιν τ' ἢ αὐχμῶν τοῦ θέρους, ἢ Προϊονία ἐχορήγησε τῇ Κύπρῳ ἰδιάζοντας πόρους· τὰ Ὀλύμπια ὅρη εἰσὶ δοχεῖον ἐροσερότητος, ὅθεν ἀναθρᾶσκουσι χεῖμαρροι, ὡς ἄλλοτε οἱ κἄτοικοι συνέειχον ἐν αὐλαζῶν ἢ ὑδροδόκοις, ἵνα ἀναγκάζωσιν αὐτοὺς νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν γονιμότητα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐκ τῶν αὐλάκων τούτων πολλοὶ εἰσέτι ὑφίστανται τὸ ἀρκτικὸν τῆς ἡέσου δὲν ἐφελάται τὰς ἐπιπλέοντας ποσότητας τοῦ οὐρανοῦ ὀρίων, ἀλλὰ τὰς ἡέσους προσφορώτερον διεφρομένον ἢ τῶν ἀγρῶν τῆς Κυπριεῖας ἀλυσὶς ἀπαρτίζει τὴν χος προαστίων τὴν ἀκτὴν κατὰ τοῦ ἡ

Κατὰ τὸ προσωπεῖον

ΚΑΤΩ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ

Ποῖται λοιπὸν νὰ σιωπᾷ πᾶς ἐπιτιμὸς πολίτης,
Διότι αὐτῷ εἰς τρελλὸς τυχοδύκτης θέλει;
Δύοτε εἰς ἀνόητος ἀνάπτει ὡς τυοῖτις
Κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὰς ὕβρεις τουτὰς βορβορώδει σέλλει;

Ὅχ! δὲν πρέπει προσοχὴν νὰ δίδῃ τις εἰς λήρους τοιούτων φαύλων ἀγυρῶν οὐτιδανῶν πλασμάτων. Οἱ αἰστοὶ περιφρονοῦν τοὺς ἀκαθάρτους χοῖρους. Καὶ δὲν μολύνουσιν αὐτοὺς ποτὲ τὰ βράβορα των.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἢ ἡ ἀγνὴ ἄς μας ἐμπτήρῃ Μοῦσα. Τῇ ἀρετῇ δὲν τὴν προεῖ ὁ ψόγος τῆς κακίας. Οὐδέποτε μολύνεται ἢ, σταθερῶς χωρεῖσα, Περιφρονεῖ τῶν φθοερῶν τὰς φαύλας φλυαρίας.

Εἴν' ὁ σκοπὸς μας ἱερός ἢ σταθερὸς συγχρόνως —
Τὸ πᾶν νὰ βυθίζωμεν τὰ πᾶν ἐπὶ τὴν ἡέσου δὲν ἐφελάται τὰς ἐπιπλέοντας ποσότητας τοῦ οὐρανοῦ ὀρίων, ἀλλὰ τὰς ἡέσους προσφορώτερον διεφρομένον ἢ τῶν ἀγρῶν τῆς Κυπριεῖας ἀλυσὶς ἀπαρτίζει τὴν χος προαστίων τὴν ἀκτὴν κατὰ τοῦ ἡ

Ἀκλόνηται θὰ εἶμεθα αἰῶνα ὡς βράχοι,
Τῶν ἐναρέτων πολιτῶν τὰς πράξεις ἐπαινοῦντες·
Τῆς ἀρετῆς θὰ εἶμεθα γεννοῖοι υιονομᾶχοι,
Τῶν ἀγυρῶν τὰς κεφαλὰς ε' τοῦσκόδαμας πατοῦντες.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, τῶν ἀγυρῶν ἢ φλυαρία φθάνει,
Ἐμπρὸς λοιπὸν, τῶν ἀγυρῶν τὸ προσωπεῖον κάτω·
Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ὁ κόσμος ἄς μανθάνῃ,
Δὲν ὅ ἀπατάται ὅπως πρὶν εὐκόλως ἠπατάτο.

Σεπτῇ πατρί, μου! ἀγυρῶν πτωχὸν κατέστης θυμῷ.
Καὶ τὰ ἀβία τέκνα σου αἰσχρῶς ἐξάπαυσι·
Πλὴν οἱ φρουροὶ σου ζοῖουσιν μὲ στρατιώτου ἔθιμα
Καὶ οἱ ἀγύρται ἐτρομοὶ ε' τὸν Ἄϊδην θὰ κρυφθῶσι.

Τοῦ ποιητοῦ ὅ ἀκούηται ὅλως ἐγὴ ἢ λύρα
Καὶ ἡ φωνὴ τῶν συντακτικῶν ἀνεξαρτήτων φύλλων·
Καὶ θὰ σιγήσῃ ἡ φωνὴ, ἢ προκαλεῖ ἡ λύρα
Νὰ ψάλλῃ πληθὸς ὕβρεων κ' ἀηδῶν ποικίλων.

Καὶ αἰεὶ οἱ ζῶντες πᾶσαισιν ἐσοκίως ἐπαινοῦντες,
Ἐπιπλέοντες ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀναδείκνυσι τὸν οὐρανὸν ἀπαράμιλλως περικαλλῆ.

Ἄν ἐχρ κερφὸς μικριστον τοῦ ἀδελφου τοῦ ἡμῶν
Νὰ τ' ἀφαιρήσῃ δύναται, οὐχὶ πολλὰ δυνακότως·
Πλὴν τῆς δεκάς, ἢν ἔχετε, τὸ γρηγορώδες σωμα
Δὲν δύναται ν' ἀφαιρῆθ' ὅσον πολλὸν εὐκόλως.

Πλὴν δὲ ἡμᾶς ἄσα ἐλπίς, ἀκόμη δὲν ἐχάθη·
Σὰς συγχωροῦμεν ἀσμενοὶ, πλὴν ἐπὶ καθῆκον
Νευάζομεν νὰ κάμωμεν καταλεπτάς νὰ μᾶθῃ.
Τοὺς ἀναίδεις ἀγύρτας μας τὸ πλῆθος τῶν κατοίκων.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, τῶν ἀγυρῶν ἢ φλυαρία φθάνει.
Ἐμπρὸς λοιπὸν, τῶν ἀγυρῶν τὸ προσωπεῖον κάτω·
Ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ὁ κόσμος ἄς μανθάνῃ,
Δὲν ὅ ἀπατάται ὅπως πρὶν εὐκόλως ἠπατάτο.
Ἐν Λεμησσῷ 5 Φεβρουαρίου 1882.
Κυρὸς ἔθιμα.

